

Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ

« Έν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν »

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ
ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟ ❖ ΙΟΥΝΙΟΣ 2020 ❖ Αρ.Φύλ. 107 (146)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ἡ δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

(Πράξεις β', 1-11)

Όταν ἔφτασε ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἦταν ὅλοι μαζί συγκεντρωμένοι μέ ὁμοψυχία στό ἴδιο μέρος. Ξαφνικά ἦρθε ἀπό τόν οὐρανό μία βουή σάν νά φυσοῦσε δυνατός ἄνεμος, καί γέμισε ὅλο τό σπίτι ὅπου ἔμεναν. Ἐπίσης τούς παρουσιάστηκαν γλῶσσες σάν φλόγες φωτιᾶς, πού μοιράστηκαν καί κάθισαν ἀπό μία στόν καθένα ἀπ' αὐτούς. Ὅλοι τότε πλημμύρισαν ἀπό Πνεῦμα Ἅγιο καί ἄρχισαν νά μιλοῦν σέ ἄλλες γλῶσσες, ἀνάλογα μέ τήν ικανότητα πού τούς ἔδινε τό Πνεῦμα.

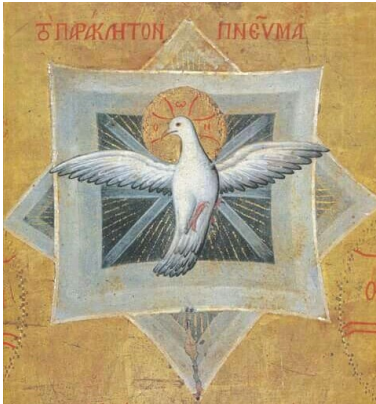
Στήν Ἱερουσαλήμ βρισκόνταν τότε εὐσεβεῖς Ἰουδαῖοι ἀπό ὅλα τά μέρη τοῦ κόσμου. Ὅταν ἀκούστηκε αὐτή ἡ βουή, συγκεντρώθηκε πλῆθος ἀπ' αὐτούς καί ἦταν κατάπληκτοι, γιατί ὁ καθένας τους ἄκουγε τούς ἀποστόλους νά μιλάνε στή δική του γλῶσσα. Εἶχαν μείνει ὅλοι ἐκστατικοί καί μέ ἀπορία ἔλεγαν μεταξύ τους.

«Μά αὐτοί ὅλοι πού μιλάνε δέν εἶναι Γαλιλαῖοι; Πῶς, λοιπόν, ἐμεῖς τούς ἀκοῦμε νά μιλάνε στή δική μας μητρική γλῶσσα; Πάρθοι, Μῆδοι καί Ἐλαμίτες, κάτοικοι τῆς Μεσοποταμίας, τῆς Ἰουδαίας καί τῆς Καππαδοκίας, τοῦ Πόντου καί τῆς Ἀσίας, τῆς Φρυγίας καί τῆς Παμφυλίας, τῆς Αἰγύπτου, καί ἀπό τά μέρη τῆς λιβικῆς Κυρήνης, Ρωμαῖοι πού εἶναι ἐγκατεστημένοι ἐδῶ, Κρητικοί καί Ἄραβες, ὅλοι ἐμεῖς, εἴτε ἰουδαϊκῆς καταγωγῆς εἴτε προσηλύτοι, τούς ἀκοῦμε νά μιλοῦν στίς γλῶσσες μας γιά τά θαυμαστά ἔργα τοῦ Θεοῦ».

Ὅλοι, λοιπόν, ἐκστατικοί κι ἀπορημένοι ἔλεγαν ὁ ἕνας στον ἄλλο:

- «Τί νά σημαίνει ἄραγε αὐτό;»

Ἄλλοι πάλι γλεύασαν καί ἔλεγαν:

«Πεντηκοστήν ἐορτάζομεν...»

Η Πεντηκοστή είναι μεγάλη δεσποτική εορτή της Χριστιανοσύνης. Ἐορτάζεται πενήντα ημέρες μετά το Πάσχα, πάντα Κυριακή σε ανάμνηση της επιφοίτησης του Αγίου Πνεύματος στους Αποστόλους.

Η χριστιανική Πεντηκοστή ἔλκει την καταγωγή της από την Εβραϊκή Πεντηκοστή, η οποία γιορτάζεται από τους Ισραηλίτες πενήντα ημέρα μετά το Εβραϊκό Πάσχα, σε ανάμνηση της ημέρας που ο Μωυσής ἔλαβε τις 10 εντολές από τον Θεό στο ὄρος Σινά. Την ημέρα αυτή πρόσφεραν στο Ναό τα πρωτογενήματα (πρώτους καρπούς) από τον θερισμό των δημητριακών.

Στο Χριστιανισμό, η Πεντηκοστή θεωρείται η γενέθλια ημέρα της Εκκλησίας. Την ημέρα αυτή έγινε η επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος, που επικάθησε με τη μορφή πύρινων γλωσσών πάνω από τα κεφάλια των Αποστόλων και τους φώτισε. Με το κήρυγμα του Πέτρου πίστεψαν και βαπτίστηκαν 3.000 άνθρωποι στο Χριστό. Ἐτσι, ιδρύθηκε η πρώτη χριστιανική εκκλησία στα Ιεροσόλυμα. (Πράξεις Αποστόλων β, 1-41).

Η Πεντηκοστή εορταζόταν από τα πρώτα χρόνια της Χριστιανοσύνης και την ημέρα αυτή τελούνταν οι βαπτίσεις των κατηχουμένων. Στις μέρες μας, αμέσως μετά τη Θεία Λειτουργία, τελείται στις εκκλησίες ο λεγόμενος «Εσπερινός της Γονυκλισίας», κατά τον οποίο ὅλοι οι πιστοί γονατίζουν τρεις φορές ενώ από τον ιερέα διαβάζονται ευχές. Ψάλλονται ὕμνοι αφιερωμένοι στο Ἅγιο Πνεύμα, το τρίτο Πρόσωπο της Αγίας Τριάδας.

Την Δευτέρα τελείται Θεία Λειτουργία προς τιμήν του Αγίου Πνεύματος – του τρίτου προσώπου της Αγίας Τριάδος - ακριβώς ὡς είναι η θεία Λειτουργία της Κυριακής. ◻

“Ὕμνοι ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας,
ὁ πανταχοῦ παρῶν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν,
ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός,
ἔλθε καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν,
καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος,
καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετάφραση

Βασιλεῦ Οὐράνιε = Ουράνιε Βασιλιά

Παράκλητε = Εσύ που εἶσαι οδηγός, ενισχυτής και παρηγορητής μας

Τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας = Εσύ που εἶσαι τὸ Πνεῦμα ἀπὸ ὅπου πηγάζει ἡ
Αλήθεια

Ὁ πανταχοῦ παρῶν = Εσύ που βρίσκεσαι παντού

Καὶ τὰ πάντα πληρῶν = και εσύ που γεμίζεις τα πάντα με την παρουσία
σου

ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν = Εσύ που εἶσαι τὸ θησαυροφυλάκιο των καλῶν

καὶ ζωῆς χορηγός = Εσύ που εἶσαι ὁ χορηγητής (ὁ δότης) τῆς ζωῆς

ἔλθε καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν = Ἐλα και σκηνώσε – κατοίκησε μέσα μας

καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος = Και καθάρισε μας ἀπὸ κάθε
αμαρτία

καὶ σῶσον, Ἀγαθέ = και σώσε, Εσύ που εἶσαι ἀπόλυτα Ἀγαθός

Ἀπολυτίκιον Πεντηκοστῆς

Εὐλογητός εἶ, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν,
ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας,
καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον,
καὶ δι’ αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας,
φιλόανθρωπε, δόξα σοι.

Στη Θεία Λειτουργία τῆς Πεντηκοστῆς ἀντί τοῦ τρισαγίου ὕμνου ψάλλεται

“Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς

Τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, τὸ προῖόν ἐκ τοῦ Πατρὸς χψ
Καίδι’ Υἱοῦ ἐνδημήσαν, τοῖς ἀγραμμάτοις μαθηταῖς
τους σε Θεόν ἐπιγόνοντας, σῶσον, ἀγίασον πάντας. ◻

Ἀπόστολος Πέτρος

(Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, 10, 1-48)

Ο Απόστολος Πέτρος εἶναι ἓνας ἀπό τους δώδεκα μαθητές τοῦ Κυρίου μας. Ἐμαθήτευσε τρία ὀλόκληρα χρόνια κοντά στον Διδάσκαλο. Παρακολούθησε την διδασκαλία Του, ἔζησε τις θαυμαστές θεραπείες τῶν διαφόρων ἀσθενῶν. Ὁμολόγησε την θεότητα τοῦ Κυρίου του. Ἐπεθύμησε να παρακολου-

θήσει ἀπό κοντά τὰ Πάθη τοῦ Διδασκάλου, ὅπου και τον ἀρνήθηκε τρεῖς φορές.

Ο Κύριος τον ἀποκατέστησε στην ἀποστολική του θέση μέ τήν τριπλή ὁμολογία ἀγάπης προς τον Κύριο.

Μετά τήν Ἀνάσταση ὁ Πέτρος εἶναι παρών μέ ἀποκορύφωμα την ὁμιλία του την ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς.

Κατόπιν ἡ ἀποστολική του πορεία περιγράφεται ἐν μέρει στίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. Παραθέτουμε ἐδῶ ἓνα περιστατικό πού περιέχεται στο κεφάλαιο 10, στίχοι 1-48.

Πέτρος και Κορνήλιος

Στην Καισάρεια ζούσε ἓνας Ρωμαῖος εκατόνταρχος που λεγόταν Κορνήλιος. Αυτός ἦταν πολύ ευσεβῆς και εἶχε προσχωρήσει με την οικογένειά του στην ιουδαϊκή κοινότητα. Ἐκανε πολλές ελεημοσύνες και προσευχόταν συνεχῶς στο Θεό. Μια μέρα εἶδε σε ὄραμα ἓναν ἄγγελο του Θεοῦ να μπαίνει στο σπίτι του, να τον πλησιάζει και να του λέει:

- «Κορνήλιε, οι προσευχές και οι ελεημοσύνες σου ἔφτασαν στο Θεό κι Εκείνος δεν σε ξεχνάει.

Στείλε τώρα στην Ἰόππη ἀνθρώπους σου να καλέσουν ἐδῶ κάποιον Σίμωνα, που λέγεται Πέτρος, και φιλοξενείται στο σπίτι του Σίμωνα του βυρσοδέψη, που ἔχει το σπίτι του στη θάλασσα».

Ο Κορνήλιος ἔκανε ὅπως του υπέδειξε ο ἄγγελος.

Στο μεταξύ ο Πέτρος που βρισκόταν στην Ιόππη, ενώ ετοιμαζόταν να φάει, βρέθηκε σε έκσταση και είδε το εξής όραμα:

Άνοιξε ο ουρανός κι ένα πράγμα σαν μεγάλο σεντόνι με δεμένες τις τέσσερις άκρες κατέβαινε στη γη. Μέσα σ' αυτό υπήρχαν όλα τα τετράποδα της γης, τα θηρία, τα ερπετά και τα πουλιά του ουρανού. Μια φωνή του είπε:

- «*Σήκω, Πέτρε, σφάξε και φάε*».

- «*Ποτέ, Κύριε*», είπε ο Πέτρος, «*ποτέ δεν έφαγα κάτι ακάθαρτο ή απαγορευμένο*». Για δεύτερη φορά ακούγεται η φωνή:

- «*Αυτά που ο Θεός καθάρισε, εσύ μην τα θεωρείς ακάθαρτα*».

Αυτό έγινε τρεις φορές κι ύστερα αυτό που έβλεπε εξαφανίστηκε στον ουρανό. Κι ενώ ο Πέτρος απορούσε τι σήμαινε αυτό το όραμα, εμφανίστηκαν μπροστά του οι απεσταλμένοι του Κορνήλιου, που του μετέφεραν την παράκληση του κυρίου τους να τον επισκεφθεί στην Καισάρεια. Ο Πέτρος τους φιλοξένησε γιατί ήταν ήδη βράδυ και την επομένη το πρωί τους ακολούθησε στην Καισάρεια.

Ο Κορνήλιος τους περίμενε κι είχε μαζέψει όλη την οικογένειά του και τους φίλους του. Όταν είδε τον Πέτρο να μπαίνει, έπεσε στα γόνατα να τον προϋπαντήσει.

Ο Πέτρος τον σήκωσε λέγοντας:

- «*Σήκω πάνω. Κι εγώ είμαι άνθρωπος. Ξέρετε ότι ο Νόμος μας δεν μου επιτρέπει να συναναστρέφομαι μη Ιουδαίους και να μπαίνω στα σπίτια τους. Αλλά ο Θεός με όραμα μου φανέρωσε ότι δεν πρέπει να θεωρώ κανέναν ακάθαρτο*».

Ο Πέτρος μίλησε με θέρμη στον Κορνήλιο για τον Χριστό, για την αγιασμένη ζωή Του, για το κήρυγμά Του, για τον σταυρικό Του θάνατο, για την Ανάστασή Του της οποίας ήταν μάρτυρες αυτός και οι άλλοι Απόστολοι. Ενώ μιλούσε ο Πέτρος, κατέβηκε το Άγιο Πνεύμα και φώτισε όλους όσοι άκουγαν το κήρυγμα. Όλοι έμειναν κατάπληκτοι και βεβαιώθηκαν ότι ο Θεός έδινε τις δωρεές του και στους εθνικούς. Στη συνέχεια βαπτίστηκε ο Κορνήλιος και όλοι οι συγγενείς και οι φίλοι του. Ήταν οι πρώτοι εθνικοί που έγιναν **χριστιανοί**.

Το κήρυγμα των Αποστόλων πολύ γρήγορα εξαπλώθηκε στη Φοινίκη, την Κύπρο και την Αντιόχεια. **Μάλιστα πρώτοι οι πιστοί της Αντιόχειας ονομάστηκαν Χριστιανοί.** □

Ἀπόστολος Παῦλος

Στις 29 Ἰουνίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ και πα-
νηγυρίζει τους δύο μεγάλους Ἀποστόλους,
μαθητές τοῦ Χριστοῦ μας, τον Ἀπόστολο Πέ-
τρο και τον Ἀπόστολο Παῦλο.

Ο Ἀπόστολος Παῦλος δεν γνώρισε στη γῆ τον
Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό. Ὑπῆρξε φανατικός
διώκτης τῶν ὁπαδῶν τοῦ Χριστοῦ μας και
πίστευε ὅτι μπορούσε να ἐξαφανίσει ὅλους
ὅσοι πίστευαν σε Αὐτόν. Στην προσπάθειά
του αὐτή ξεκίνησε ἀπό τὰ Ἱεροσόλυμα για τη
Δαμασκό ἔχοντας

και συστατική ἐπιστολή ἀπό τον ἀρχιερέα.

Στον δρόμο προς τη Δαμασκό τοῦ ἀπεκαλύφθη ὁ ἴδιος ὁ Χριστός
ὅπως περιγράφεται στις Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, κεφ. 9, 1- 25.

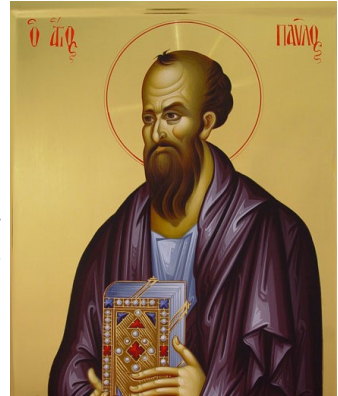
Ἡ μεταστροφή τοῦ Ἀποστόλου Παύλου

Ὁ Παῦλος συνέχιζε να ἔχει ἀπειλητικές και φονικές διαθέσεις για
τους μαθητές τοῦ Κυρίου. Πῆγε μάλιστα στον ἀρχιερέα και τοῦ ζήτη-
σε συστατικές ἐπιστολές για τις συναγωγές στη Δαμασκό. Ἦθελε να
φέρει δεμένους στην Ἱερουσαλήμ ὅποιους θάβρισκε ἐκεῖ να
ἀκολουθοῦν την ὁδό τοῦ Κυρίου, ἄντρες και γυναῖκες.

Καθὼς πῆγαινε και πλησίαζε στην Δαμασκό, ξαφνικά τον φώτισε
μα ἀστραπή ἀπό τον οὐρανό. Αὐτός ἔπεσε στη γῆ κι ἄκουσε μια
φωνή να τοῦ λέει: "Σαούλ, Σαούλ, γιατί με καταδιώκεις;" "Ποιος
εἶσαι, Κύριε;" ρώτησε. Κι ὁ Κύριος ἀπάντησε: "Εγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς,
πού ἐσύ τον καταδιώκεις. Σήκω ὅμως και μπές στην πόλη ἐκεῖ θα
σου πουν τι πρέπει να κάνεις".

Οἱ ἄντρες πού συνοδευαν τον Σαῦλο ἔμεινα μ' ἀνοιχτό το στόμα,
γιατί ἄκουγαν τη φωνή, δεν ἔβλεπαν ὅμως κανένα. Αὐτός σηκώθηκε
πάνω κι ἐνῶ τα μάτια του ἦταν ἀνοιχτά, δεν ἔβλεπε τίποτε. Οἱ συνο-
δοί του τότε τον ἔπιασαν ἀπό το χέρι και τον ὁδήγησαν στη Δαμα-
σκό. Τρεῖς μέρες ἦταν τυφλός. Στο διάστημα αὐτό οὔτε ἔφαγε οὔτε
ἤπιε.

Ἐκεῖ στη Δαμασκό ζοῦσε ἕνας μαθητής πού τον ἔλεγαν Ἀνανία. Σ'
αὐτόν φανερώθηκε σε ὄραμα ὁ Κύριος και τοῦ εἶπε: "Ανανία!"

Ἐκεῖνος ἀπάντησε: "Ὅριστε, Κύριε!" "Σήκω", τοῦ λέει ὁ Κύριος, "καὶ πήγαινε σὴν ὁδὸ πού λέγεται Εὐθεία. Ἐκεῖ, στο σπίτι τοῦ Ἰουδα, ζήτησε κάποιον ἀπὸ τὴν Ταρσό πού λέγεται Σαῦλος. Αὐτὴ τὴ στιγμή προσεύχεται, καὶ εἶδε σε ὄραμα κάποιον πού λέγεται Ἄνανίας νὰ μπαίνει καὶ ν' ἀκουμπάει πάνω του τὸ χέρι του γιὰ νὰ ξαναβρεῖ τὸ φῶς του".

Ὁ Ἀνανίας ἀπάντησε: "Κύριε, ἔχω ἀκούσει ἀπὸ πολλοὺς πόσα δεινὰ ἔχει προκαλέσει αὐτός ὁ ἄνθρωπος στους πιστοὺς σου σὴν Ἱερουσαλήμ. Κι ἐδῶ πού ἦρθε, ἔχει ἐξουσιοδότηση ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς νὰ συλλάβει ὅλους ὅσοι ὁμολογοῦν τὸ ὄνομά σου". "Πήγαινε" τοῦ λέει ὁ Κύριος, "γιατί αὐτόν ἐγὼ τὸν διάλεξα γιὰ νὰ τὸν χρησιμοποιοῦσῶ ὡς ὄργανο πού θὰ με κάνει γνωστό στα ἔθνη καὶ στους ἀρχόντες τους, καὶ στὸν Ἰσραηλιτικὸ λαό. Κι ἐγὼ θὰ τοῦ δείξω πόσα θὰ πρέπει νὰ πάθει γιὰ χάρη τοῦ ὀνόματός μου".

Τότε ὁ Ἀνανίας ἔφυγε καὶ πήγε σ' ἐκεῖνο τὸ σπίτι. Ἀκούμπησε τὰ χέρια του πάνω στὸ Σαούλ καὶ τοῦ εἶπε: "Σαούλ, ἀδελφέ, ὁ Κύριος, ὁ Ἰησοῦς, αὐτός πού σοῦ φανερώθηκε στὸ δρόμο καθὼς ἐρχόσουν, με ἔστειλε γιὰ νὰ ξαναβρεῖς τὸ φῶς σου καὶ νὰ γεμίσεις με Ἅγιο Πνεῦμα".

Ἀμέσως τότε ἔπεσαν ἀπὸ ταμάτια τοῦ κάτι σαν λέπια καὶ ξαναβρῆκε τὸ φῶς του. Σηκώθηκε, βαπτίστηκε, καὶ κατόπιν ἔφαγε καὶ συνήλθε.

Ὁ Σαῦλος ἔμεινε μερικές μέρες με τοὺς μαθητές πὺ ἦταν σὴν Δαμασκό. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή κήρυττε σὴς συναγωγές ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ὅλοι ὅσοι τὸν ἄκουγαν ἔμεναν κατάπληκτοι καὶ ἔλεγαν: "Μὰ αὐτός δεν εἶναι ἐκεῖνος πού καταδίωξε σὴν Ἱερουσαλήμ αὐτούς πού πιστεύουν στὸν Ἰησοῦ; Κι ἐδῶ γι' αὐτό δεν ἔχει ἔρθει, γιὰ νὰ τοὺς πᾶει δεμένους στους ἀρχιερεῖς;" Ὁ Σαῦλος ὅμως ἐνισχυόταν ὄλο καὶ περισσότερο καὶ δημιουργοῦσε σύγχυση στους Ἰουδαίους πού κατοικοῦσαν σὴν Δαμασκό, ἀποδεικνύοντάς τους ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Μεσσίας.

Ἦστερα ἀπὸ ἀρκετές μέρες, οἱ Ἰουδαῖοι ἀποφάσισαν νὰ τὸν σκοτώσουν. Ἡ ἐπιβουλὴ τοὺς ὅμως ἔγινε γνωστὴ στὸ Σαῦλο. Ἐπιτηροῦσαν τὴς πύλες μέρα καὶ νύχτα γιὰ νὰ τὸν σκοτώσουν. Ἀλλὰ οἱ μαθητές του τὸν πῆραν, τὸν ἔβελαν μέσα σ' ἓνα καλάθι καὶ μέσχοινί τὸν κατέβασαν νύχτα ἀπὸ τὸ τεῖχος. □

Ο Άγιος Λουκιλλιανός και ο γέροντας Παΐσιος

3^{ου} Ιουνίου

*Μνήμη του Αγίου Λουκιλλιανού, Παύλης και των
νηπίων Κλαυδίου, Υπατίου, Παύλου και Διονυσίου*

«Στις 13 Μαΐου 1979 ο Γέροντας μετακόμισε από το κελί του Τίμιου Σταυρου στο Κουτλουμουσιανό κελί, Παναγούδα».

Ήταν 3 Ιουνίου και ο Γέροντας, λόγω της μετακόμισης, δεν είχε τακτοποιήσει τα πράγματα του, ούτε είχε βγάλει απ' τα κιβώτια τα Μηναία και τα άλλα εκκλησιαστικά βιβλία. Λόγω του γεγονότος αυτού, ο Γέροντας δεν ήξερε την ακριβή ημερομηνία και ποιος «Άγιος γιόρταζε εκείνη την ημέρα και την ακολουθία την έκανε με κομποσκοίνι.

«Όταν έφτασε να ευχηθεί για τον «Άγιο της ημέρας κι έλεγε το συνηθισμένο «Άγιο του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών» τον απασχόλησε ο λογισμός, ποιος να είναι ο «Άγιος πού γιόρταζε.

Εκείνη τη στιγμή εμφανίστηκαν, με θαυμαστό τρόπο, μέσα στο εκκλησάκι δύο «Άγιοι, ο ένας μπροστά και ο άλλος λίγο πιο πίσω. Ο δεύτερος ήταν ο «Άγιος Παντελεήμων». Ο Γέροντας πάντα έλεγε ότι ο «Άγιος Παντελεήμων μοιάζει πολύ με τον εικονιζόμενο στην εικόνα της σκήτης του Αγίου Παντελεήμονος. Ο άλλος «Άγιος», πού ήταν μπροστά, ήταν άγνωστος.

Είπε τότε εκείνος:

- «Γέροντα, είμαι ο Λουκιλλιανός».

Ο Γέροντας δεν είχε προσέξει αυτό το όνομα και ρώτησε:

- Πως; Λουκιανός;

- «Όχι, του απάντησε ο Άγιος, Είμαι ο Λουκιλλιανός.

Και τότε, πάλι με θαυμαστό τρόπο, οι δύο «Άγιοι» εξαφανίστηκαν.

Τότε ο Γέροντας πήγε και άνοιξε τα κιβώτια με τα βιβλία και στο Μηναίο του Ιουνίου βρήκε πραγματικά ότι στις 3 ήταν η μνήμη του Αγίου Λουκιλλιανού.

Από τότε ο Γέροντας αγαπούσε τον «Άγιο Λουκιλλιανό ιδιαίτερα κι έβαλε μια εικονίτσα στο ιερό και μια πάνω από το στασίδι του, πού την είχε εκεί μέχρι το τέλος». ◻
(Ιερομ. Χριστοδούλου, Ο Γέρων Παΐσιος, σσ. 274-275).

« Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ »
ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ
Lagja " 11 Janari "
GJIROKASTER